

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 6C/494/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915212477
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Bičová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7915212477.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Dianou Bičovou v právnej veci žalobkyne: D. C., Z. Š., P. XX.XX.XXXX, Y. Š. XXXX/XX, X., zastúpená Daliborom Tverďákom, advokátom, so sídlom Krmanova 1, Košice, proti žalovaným: X.) D. C., P. XX.XX.XXXX, Y. U. XXXX/XX, X., zastúpený JUDr. Jozefom Elsnerom, advokátom, so sídlom Dubovica 426, X.) L. C., Z. Y., P. XX.X.XXXX, bytom Malé Ozorovce 110, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že nehnuteľnosti : rodinný dom - stavba súpisné číslo XX postavený na parcele registra „W. Č..XXX, E. Z. „. E. Č. XXX A. J. XXX D. , druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parcela registra „W. E. Č. XXX A. J. XXX D., druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, a parcela registra „W. E. Č. XXX A. J. XXXX D., druh pozemku záhrada, zapísané na O. Č.. XX, katastrálne územie Malé Ozorovce, obec Malé Ozorovce, okres Trebišov patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne D. C., Z. Š. N. Ž. J. X.Z. D. C., Z. C..

II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.7.2015 žiadala, aby súd určil, že nehnuteľnosti : rodinný dom - H. H. Č. XX, E. P. E.. U. W. XXX N. E. - E.. U. W. XXX A. J. XXX D.X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parc. U. W. XXX A. J. XXX D.X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, E.. U. W. XXX A. J. XXXX D.X, druh pozemku záhrady, zapísaných na O. Č.. XX, katastrálne územie Malé Ozorovce, obec Malé Ozorovce, okres Trebišov, patria do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne D. C., Z. Š. N. Ž. J. X. Z. D. C..

2. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným v 1.rade dňa 11.8.1973 uzavrela manželstvo, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Trebišov č. k. 5C/44/2007 - 20 zo dňa 10.7.2007, právoplatným dňa 23.8.2007, rozvedené.

So žalovaným v 1. rade nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam počas trvania manželstva a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 13.8.1982 spísanej na Štátnom notárstve Trebišov H.. V.. P. XXX/XX, P. XXX/XX spoluvlastnícky podiel vo výške 3 v pomere k celku k nehnuteľnostiam za kúpnu cenu vo výške 81.750,- Kčs, ktorá bola vyplatená zo spoločných prostriedkov žalobkyne a žalobcu v 1.rade.

Spoluvlastnícky podiel vo výške 1 v pomere k celku k nehnuteľnostiam bol nadobudnutý za odplatu 52.191,- Kčs na základe súdneho zmiernu sp. zn. 9C/279/85 zo dňa 11.12.1985, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.12.1985, v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam.

Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.7.2005 previedol žalovaný v 1. rade ako predávajúci vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v prospech kupujúcej - žalovanej v 2.rade, ktorá je matkou žalovaného v 1.

rade za dojednanú kúpnu cenu 150.000,- Sk. Vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bol povolený dňa 12.12.2005 pod č. J. XXXX/XX.

Žalobkyňa sa v stanovenej trojročne lehote dovolala listom zo dňa 16.6.2008 neplatnosti kúpnej zmluvy, na ktorý žalovaní nereagovali. Rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/110/2008 zo dňa 11.8.2008 v konaní o neplatnosť kúpnej zmluvy bola žaloba zamietnutá s odôvodnením, že predmetné nehnuteľnosti patrili do výlučného vlastníctva žalovaného v 1. rade a teda nebol potrebný súhlas žalobkyne na ich prevod. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach rozhodol rozsudkom sp. zn. 2Co/357/2009 zo dňa 18.3.2010, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/110/2008 zo dňa 11.8.2008, pre absenciu naliehavého právneho záujmu.

Žalobkyňa uviedla, že kúpna zmluva k spoluvlastníckemu podielu vo výške 3 k predmetným nehnuteľnostiam a súdny zmier, predmetom ktorého bolo vyporiadanie spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nezakladá vylúčenie predmetných nehnuteľností z režimu bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

V katastri nehnuteľností je na O. Č.. XX k predmetným nehnuteľnostiam zapísané vlastnícke právo žalovanej v 2. rade, čím je daný nesúlad medzi skutočným (právnym) stavom a stavom zapísaným v katastrálnej evidencii. Existenciou rozporu medzi údajmi zapísanými v katastri nehnuteľnosti a skutočným vlastníctvom, je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Bez takéhoto určenia je právne postavenie účastníkov konania vo vzťahu k nehnuteľnostiam neisté.

3. V replike zo dňa 31.3.2016 žalobkyňa opätovne poukázala na to, že síce rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/110/2008 zo dňa 11.8.2008 v konaní o neplatnosť kúpnej zmluvy bola žaloba zamietnutá, avšak rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/357/2009 zo dňa 18.3.2010 bol rozsudok okresného súdu potvrdený pre absenciu naliehavého právneho záujmu, čím nedošlo k prekážke res iudicata. Čo sa týka jej aktívnej legitímácie tak uviedla, že určenie právneho vzťahu alebo práva sa môže domáhať každý, kto je neplatnosťou právneho úkonu dotknutý a preukáže naliehavý právny záujem. Ďalej uviedla, že žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení poukazuje na tú skutočnosť, že žalobkyňa nehnuteľnosti nikdy nevlastnila a nepreukázala, žeby predmetné nehnuteľnosti kúpili zo spoločných prostriedkov, pretože kúpna cena za prevádzané nehnuteľnosti nebola zaplatená a preto ich žalovaný v 1. rade previedol kúpnu zmluvou zo dňa 20.7.2005 späť na žalovanú v 2. rade. Tieto tvrdenia žalobkyňa považuje za účelové a v rozpore s tvrdeniami žalovaného v 1. rade v predchádzajúcich súdnych konaniach vedených pod sp. zn. 10C/106/2010 a 2C/110/2008.

Žalobkyňa považuje za zvláštne, že sa žalovaný v prvom rade po 22 rokoch od uzavretia kúpnej zmluvy rozhodol vrátiť predmetné nehnuteľnosti a to z dôvodu nevyplatenia kúpnej ceny. Považuje tiež za neobvyklé, aby žalovaná v 2. rade 22 rokov pasívne čakala na vyplatenie kúpnej ceny. K vyplateniu kúpnej ceny uvádza, že ako vyplýva zo znenia kúpnej zmluvy zo dňa 13.8.1982, spoluvlastnícky podiel 3 k nehnuteľnostiam bol v sume 81.750,- Kčs vyplatený počas trvania manželstva pred podpisom zmluvy. Na pojednávaní konanom dňa 5.11.2010 v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/106/2010 o vyporiadanie BSM žalovaný v 1. rade uviedol, že tieto nehnuteľnosti mal nadobudnúť výlučne zo svojich finančných prostriedkov, ktoré mu údaje darovala jeho matka, ktorá jeho slová vo svojej výpovedi v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/106/2010 o vyporiadanie BSM aj potvrdila, pričom podľa žalobkyne túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázali. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/106/2010 o vyporiadanie BSM uviedol, že kúpna cena podľa kúpnej zmluvy z roku 1982 bola jeho matke - žalovanej v 2. rade vyplatená.

Žalobkyňa uviedla, že čo sa týka jej súhlasu v kúpnej zmluve spísanej formou notárskej zápisnice dňa 13.8.1982, bola notárkou výslovne poučená, že bez ohľadu na to, čo je uvedené v notárskej zápisnici, tak nehnuteľnosti budú patriť do BSM.

4. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k žalobe zo dňa 15.2.2016 namietal svoju pasívnu legitímáciu, nakoľko predmetné nehnuteľnosti sú vo vlastníctve žalovanej v 2. rade. Namietal tiež aktívnu legitímáciu žalobkyne, nakoľko tieto nehnuteľnosti nikdy nevlastnila. Vo vzťahu k predmetnému domu a k nemu patriacim pozemkom vedeným na O. Č.. XX k. ú. Malé Ozorovce už bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.12.1985, č. k. 9C/279/85 - 109, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.12.1985 a výslovne určilo ako výlučného vlastníka žalovaného v 1. rade.

Rozsudkom č.k. 2C/110/2008 - 70 zo dňa 11.8.2008, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/357/2009-91 zo dňa 18.3.2010, ho obidve inštancie označili za výlučného vlastníka predmetnej

nehnutelnosti. Žalobkyňa nikdy nevlastnila predmetný dom a nehnuteľnosti zapísané na O. Č.. XX a nepreukázala, žeby predmetné nehnuteľnosti nadobudli zo spoločných prostriedkov.

Ďalej uvádza, že v notárskej zápisnici spisanej na Štátnom notárstve v Trebišove zo dňa 13.8.1982, Č..U.. P. XXX/XX, Č.. XX, v kúpnej zmluve ktorú dňa 13.8.1982 v Trebišove uzavrela L. C. ako predávajúca a D. C. ako kupujúci, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v k.ú. Malé Ozorovce zapísané na O. Č.. XX, E.. Č.. XX, dom, dvor, záhrada a kde kúpna cena bola dohodnutá na 81.750 Kčs, žalobkyňa súhlasila, aby predmetné nehnuteľnosti nadobudol jej manžel D. C..

5. Okresný súd Trebišov v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 6C/494/2015 - 104 zo dňa 08.11.2017 tak, že žalobu zamietol a žalovaným v 1.a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalobkyni.

6. Proti predmetnému rozsudku podala v zákonnej lehote žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 3Co/147/2018 - 148 zo dňa 30.5.2019 tak, že rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odvolačný súd v uznesení uviedol, že: „v prejednávanej veci je zrejmé, že za trvania manželstva sa žalovaný v 1.rade stal vlastníkom sporných nehnuteľností a to najskôr v podiele 3/4 a neskôr po zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva sa stal vlastníkom sporných nehnuteľností v celosti. Odvolačný súd považuje za potrebné podotknúť, že je nesprávny názor súdu prvej inštancie v tom, že na základe uznesenia o schválení zmierni sa stal žalovaný v 1.rade bez ďalšieho vlastníkom celej nehnuteľnosti a že súd nie je oprávnený skúmať, do akej formy vlastníctva bol tento majetok nadobudnutý.

Je nepochybné, že žalovaný sa najskôr formálne na základe kúpnej zmluvy stal vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 3/4 na spornom majetku. Keď na základe schváleného zmierni došlo ku zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, nadobudol žalovaný v 1.rade do vlastníctva reálne ďalší majetok v rozsahu 1/4 spoluvlastníckeho podielu, za ktorý bol povinný navyše zaplatiť jeho hodnotu odstupujúcej spoluvlastníčke.

Ďalej je potrebné skonštatovať, že aj keď formálne sa stal žalobca výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu na sporných nehnuteľnostiach v podiele 3/4 kúpnu zmluvou zo dňa 13.8.1982, z hľadiska právneho posúdenia formy, do akej bol spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam nadobudnutý, nie je rozhodujúce to, ako bol spísaný text notárskej zápisnice, ale to, či boli splnené zákonné predpoklady na to, aby spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam bol vylúčený z BSM žalobkyne a žalovanej v 1.rade. K takémuto vylúčeniu by prišlo jedine v tom prípade, ak by šlo o veci získané dedičstvom, darom, slúžiace podľa svojej povahy osobnej potrebe jedného z manželov alebo výkonu povolenia jedného z manželov, prípadne vydané v rámci predpisov reštitúcie. Rovnako by bol spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti vylúčený z režimu BSM aj v prípade, ak by došlo k transformácii výlučného majetku (napr. finančných prostriedkov získaných výlučne darom alebo dedením) na tento spoluvlastnícky podiel.

Súd prvej inštancie však nevykonal žiadne relevantné dokazovanie smerujúce k posúdeniu, do akej právnej formy vlastníctva bol nadobudnutý spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy z 13.8.1982. Rovnako súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie na zistenie, či na zaplatenie odplaty za získanie spoluvlastníckeho podielu 1/4 v dôsledku rozhodnutia o schválení zmierni uznesením z 27.12.1985 boli vynaložené finančné prostriedky z BSM alebo nie.

Vychádzajúc z preferencie BSM je potrebné konštatovať, že ak by bola vynaložená čo len časť finančných prostriedkov na nadobudnutie buď 3/4-nového podielu na základe kúpnej zmluvy z 13.8.1982 alebo podielu vo výške 1/4 na základe uznesenia o schválení zmierni z prostriedkov BSM, v takomto prípade by celá nehnuteľnosť patrila do BSM sporových strán.

Okolnosť, akým spôsobom sa niektorý z manželov pričínil o získanie nehnuteľností by bola predmetom posúdenia až pri rozhodovaní o vyporiadaní BSM podľa § 150 OZ.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania ktoré mu predchádzalo, ako aj spisov pripojených v tejto veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa nedostatočným spôsobom venoval zisteniu relevantných skutkových okolností smerujúcich k zásadnému posúdeniu otázky, v akom režime vlastníckeho práva sa nachádzali sporné nehnuteľnosti s prihliadnutím na postupné nadobudnutie do formálneho vlastníctva žalovaného v 1.rade.

Navyše je potrebné skonštatovať, že aj následný prevod vlastníckeho práva zo žalovaného v 1.rade na žalovanú v 2.rade nič nemení na otázke spornosti formy vlastníckeho práva, keďže vlastnícke právo ako právo absolútne je nepremičateľné, čo platí aj pre jeho jednotlivé formy.

Po zrušení rozhodnutia odvolačný súd vrátil vec súdu prvej inštancie. Úlohou súdu prvej inštancie bude riadne vyhodnotiť dokazovanie spôsobom naznačeným v odôvodnení tohto rozhodnutia za účelom

zistenia, do akej formy vlastníckeho práva bola získaná nehnuteľnosť, resp. spoluvlastnícky podiel k sporným nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy z 13.8.1982 a následne z akých peňažných prostriedkov bola zaplatená odplata odstupujúcej podielovej spoluvlastníčke 52.191,-Kčs na základe uznesenia o schválení zmiernu vo veci 9C 279/85. Ak bude preukázané, že jedna alebo druhá časť podielu nehnuteľnosti bola nadobudnutá za peňažné prostriedky patriace do BSM je potrebné vec právne posúdiť tak, že sporné nehnuteľnosti patria do BSM. Ak však súd prvej inštancie dospeje k záveru, že tu sú skutočnosti vylučujúce nehnuteľnosť z BSM, je potrebné k tomu dospieť na základe dôkazov a skutočností, nimi preukázaných s tým, že dôkazné bremeno znáša v celom rozsahu žalovaný v 1.rade, a to aj za situácie, ak súčasťou vlastníčkou nehnuteľnosti je žalovaná v 2.rade.“

7. Súd vo veci pojednával dňa 8.11.2017, 23.01.2020, 3.11.2020 a 26.10.2021 a vykonal dokazovanie prednesmi a vyjadreniami strán, oboznámením listinných dôkazov a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 08.11.2017 uviedol, že na podanej žalobe trvá a poukázal na skutočnosti uvedené v žalobe a vo vyjadrení zo dňa 31.3.2016. Čo sa týka pasívnej legitímácie žalovaného v 1. rade tak uviedol, že táto vyplýva priamo z podanej žaloby, keďže žalovaný v 1. rade bol manželom žalobkyne a počas manželstva došlo k nadobudnutiu predmetných nehnuteľností, pričom vzhľadom na žalobný návrh, týmto bude dotknutý aj žalovaný v 1. rade. Ďalej uviedol, že v prípade uzavretia súdneho zmiernu v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/279/1985, žalobkyňa v tomto konaní síce zastupovala žalovaného v 1. rade, avšak po celý čas keď došlo k nadobúdaniam predmetných nehnuteľností bola uisťovaná, že aj keď jej manžel bude zapísaný na liste vlastníctva ako vlastník, tak tieto nehnuteľnosti budú bez ohľadu na zápis v liste vlastníctva patriť do BSM. V prípade nadobudnutia 3 na základe uzatvorenej zmluvy bola notárkou uisťovaná, že aj keď nebude zapísaná v liste vlastníctva, tento podiel bude patriť do BSM a z toho vychádzala aj pri rozhodnutí súdu o súdnom zmiernu. Poukázal, že na základe uzatvoreného súdneho zmiernu nie je možné, aby došlo k vyňatiu veci z masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Na pojednávaní dňa 23.1.2019 uviedol, že na podanej žalobe trvá a poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.5.2019. Po výpovedi žalovaných v 1. a 2. rade tieto považoval za nedôveryhodné, na základe rozporov s ich skoršími výpoveďami, nakoľko vypovedali diametrálne odlišným spôsobom k okolnostiam týkajúcich sa predmetných nehnuteľností. Čo sa týka kúpnej zmluvy, k tomu opakovane uviedol, že žalobkyňa bola notárkou uistená, že aj keď nebude uvedená v kúpnej zmluve ako kupujúca, dom bude patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nie je rozhodujúci predmetný zápis, ale spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva.

Na pojednávaní dňa 26. 10. 2021 právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe, poukázal na obsah písomných podaní a prednesov, ktoré boli vykonané v priebehu tohto súdneho konania. V záverečnej reči uviedol: „Vážení súd, žalobkyňa v celom rozsahu zotrváva na podanom návrhu, na podanej žalobe a žiada, aby súd tejto žalobe vyhovel. Poukazujem na záväzný právny názor Krajského súdu v Košiciach, ktorý bol uvedený v uznesení KS v Košiciach sp. zn. 3Co/147/2018 zo dňa 30.05.2019, kde súd odvolací konštatuje v bode 22. citujem: „ vychádzajúc z preferencie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je potrebné konštatovať, že ak by bola vynaložená čo len časť finančných prostriedkov na nadobudnutie buď 3 podielu na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 13.08.1982 alebo podielu vo výške 1 na základe uznesenia o schválení zmiernu z prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v takom prípade by celá nehnuteľnosť patrila do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sporových strán“. Ešte si dovoľm zacitovať z bodu 27. odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, kde sa uvádza: „ak bude preukázané, že jedna alebo druhá časť podielu nehnuteľnosti bola nadobudnutá za peňažné prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov je potrebné vec právne posúdiť tak, že sporné nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ak však súd prvej inštancie dospeje k záveru, že tu sú skutočnosti vylučujúce nehnuteľnosť z bezpodielového spoluvlastníctva manželov je potrebné k tomu dospieť na základe dôkazov a skutočností nimi preukázaných s tým, že dôkazné bremeno znáša v celom rozsahu žalovaný v 1. rade, a to aj za situácie ak súčasťou vlastníčkou nehnuteľností je žalovaná v 2. rade“. S poukázaním na uvedené a tento záväzný právny názor rozhodnutím KS má žalobkyňa za to, že došlo k potvrdeniu jej argumentácie, ktorá bola prezentovaná v priebehu celého doterajšieho súdneho konania. Žalobkyňa poukázala na to, že došlo k nadobudnutiu predmetných nehnuteľností zo spoločných prostriedkov počas trvania manželstva, tzn. počas toho, keď bolo medzi manželmi, tzn. medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade, existoval inštitút bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalovaný v 1. rade neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by mali vylúčiť tento majetok z masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tzn. tak ako uvádza krajský súd. Dôkazné bremeno zaťažuje žalovaného a teda vzhľadom na uvedené máme za to, že žaloba je

podaná v celom rozsahu dôvodne. V krátkosti ešte k vykonanému dokazovaniu - súd na pojednávaní konanom dňa 23.01.2020 vypočul žalovaného v 1. rade ako aj žalovanú v 2. rade, kde žalovaní potvrdili obidvaja, že nedošlo k darovaniu peňazí na kúpu sporných nehnuteľností, tzn. že k žiadnemu takémuto darovaniu nedošlo a zároveň súd vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi a to, kúpnu zmluvou na základe ktorej došlo k nadobudnutiu 3 spoluvlastníckeho podielu k sporným nehnuteľnostiam a uzatvoreným súdnym zmierom na základe, ktorého došlo k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva v spornej nehnuteľnosti, čiže s poukazom na vykonané dokazovanie a písomné vyjadrenie žalobkyne D. C. v danej veci, ktorá potvrdila, že predmetné nehnuteľnosti boli nadobudnuté zo spoločných prostriedkov. Žalobkyňa trvá v celom rozsahu na podanej žalobe, žiada aby súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných na náhradu trov súdneho konania.“

9. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 7. júla 2020 uviedla, že tvrdenia žalovaného v 1. rade a žalovanej v 2. rade sú nepravdivé, nakoľko žalovaný v 1. rade raz uvádza, že mu matka darovala 100.000 Kčs na kúpu domu, potom zase uvádzali, že predmetný dom dostal ako dar. Žalovaná v 2. rade nikdy nebola štedrá a veľkorysá k svojmu synovi - žalovanému v 1. rade a už vôbec nie k nej a ich deťom. Žalobkyňa uviedla, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudli na základe kúpnej zmluvy, ktorá je súčasťou spisu zo spoločných finančných prostriedkov, nakoľko pracovala ako vedúca predajne Klenoty a žalovaný v 1. rade v tom čase pracoval ako policajt, takže ich finančné príjmy boli dostatočné na to, aby mohli riešiť ich výdavky. Nikdy si nechodila požičiavať peniaze od žalovanej v 2. rade a už vôbec nie sumy, ktoré uviedla vo svojej výpovedi. Ďalej uviedla, že nie žalovaná v 2. rade zaslala svojej sestre Z. sumu 52.191 Kčs, ale zasielala ju priamo žalobkyňa s menom odosielateľa D. C.. Zároveň uviedla, že žalovaná v 2. rade v žiadnom prípade neprispela do nadstavby predmetného domu. Čo sa týka návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne - sestry žalovaného v prvom rade a dcéry žalovanej v druhom rade T. Z., k tomu uviedla že menovaná nikdy nejavia záujem o majetkovoprávne veci svojho brata resp. svojich rodičov. V tom čase žila Košiciach a o rodinné vzťahy sa nezaujímal.

10. Právny zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní dňa 8. 11. 2017 uviedol, že so žalobou nesúhlasí v celom rozsahu a žiadal ju zamietnuť.

Na pojednávaní dňa od 3. 1. 2020 opätovne žiadal žalobu zamietnuť. Apeloval na to, že v predchádzajúcich konaniach ako okresný tak aj krajský súd potvrdili, že vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti je žalovaná v 2. rade. Ďalej poukázal na porušovanie Ústavy Slovenskej republiky, pretože v predmetnej veci už bolo právoplatne rozhodnuté.

Na pojednávaní dňa 26. 10. 2021 trval na svojom stanovisku a žiadal žalobu zamietnuť. V záverečnej reči uviedol: „Vážený súd, vypočul som si stanovisko právneho zástupcu žalobkyne. Nepochybujeme o tom, že netreba zobrať zreteľ na rozsudok alebo teda uznesenie Krajského súdu v Košiciach, ktorým bolo zrušené rozhodnutie prvostupňového súdu a vec vrátená na vykonanie rozhodnutia. Avšak podotýkame a poukazujeme na to, že súd, KS v Košiciach hovorí, že ak sa preukáže, tak potom bude všetko patriť do BSM, čo je predmetom sporu. Nebudeme sa odvolávať na rozsudky, ktoré predchádzali tomuto konaniu v súvislosti s vyslovením neplatnosti kúpnej zmluvy medzi mojím mandantom a jeho matkou. Nebudeme sa vyjadrovať ani k prevodu 2/3 podielu podielu na nehnuteľnosti, pretože už v týchto veciach súdy rozhodli, avšak podotýkam a poukazujem na to, že v týchto konaniach vystupoval ako na strane oprávneného môj mandát pán C. a ani jeden zo súdov nespochybnil, že nie je výlučným vlastníkom nehnuteľností a preto všetky konania sa konali bez prítomnosti žalobkyne, ktorá tvrdí, že - aj tak tvrdila, aj dokonca, že mala byť účastníčkou konania, avšak súd konštatoval vo svojom rozsudku, teraz neviem, máme to v spise, že nie, lebo výlučným vlastníkom je môj mandant pán C..

Vážený súd, žiadam aby žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu a poukazujeme na právny stav, ktorý bol vyslovený alebo právny návrh, ktorý bol vyslovený súdom pod sp. zn. Nc/49/201 - je to zaevidované vo veľkom komentári k Občianskeho zákonníku, ktorého autorom je G.. B., W. N. Z. G.. W., D., D. N. E., kde citujem sa uvádza: „ ak kúpna suma obstarávaných vecí bola celkom zaplatená z výlučných prostriedkov jedného z manželov, avšak kupujúcimi boli obaja manželia a obaja pri uzavretí kúpnej zmluvy prejavili vôľu nadobudnúť vec do bezpodielového spoluvlastníctva, potom sa táto vec stala predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva.“ Poukazujem na skutočnosť, že na štátnom notárstve dňa 13.08.1982 keď bola spísaná kúpna zmluva, ktorou sa prevádzal podiel L. C. na môjho mandanta D. C., notárska zápisnica je v spise, zúčastnila sa tohto konania aj žalovaná alebo teda žalobkyňa, ktorá napriek tomu, že mohla si využiť svoje právo a citujem toto ustanovenie, ktoré som čítal, avšak toto právo nevyužila, ba dokonca sa vyjadrila, že: „Ja D. C. Z.. Š. súhlasím, aby môj manžel D. C. nadobudol predmetné nehnuteľnosti, teda do výlučného vlastníctva.“ Nie je tu ani zmienka o tom, že si uplatňuje právo, že chce byť podielovou spoluvlastníčkou, že jednoducho má na to právo resp. že jej to právo

prislúcha. Z tohto vyplýva, že výlučným vlastníkom podielov z nehnuteľnosti, ktoré sú napísané v kúpnej zmluve sa stal jednoznačne výlučným vlastníkom môj mandant, keďže bol jednoznačne alebo teda nespochybniteľným spoluvlastníkom k týmto nehnuteľnostiam pristúpil po rozprave s tetou jeho matky, ospravedlňujem sa nemám tu jej meno - E. Z. - s tým, že jednoducho chce si vysporiadať podielové spoluvlastníctvo a chce sa stať výlučným vlastníkom. Vystupoval ako výlučný vlastník podielu 3 a keďže k dohode nedošlo, podal žalobu na súd na zrušenie podielového spoluvlastníctva. Na základe dohody medzi jeho mamou a to sestrou spomínanej pani došlo k dohode o tom, že po vyplatení kúpnej ceny, ktorá sa uvádza aj v súdnom spise, tak jednoducho táto je ochotná pristúpiť k tomu, aby sa zlúčilo spoluvlastníctvo, aby sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľnosti môj klient D. C.. Aj v tomto prípade konštatujeme, že jednoducho ani tu nie je pochybnosť o tom, kto sa stal výlučným vlastníkom tohto podielu, pretože ceny za tento podiel vyplatila jeho mama na základe dohody medzi manželom a ňou s tým, že ak dávajú jeden rodinný dom, ktorý bol v ich vlastníctve sestre, tak synovi patrí druhý dom s tým, že jednoducho tento podiel mu mama vo vzťahu k tejto menovanej osobe, ktorá bola podielovou spoluvlastníčkou, vyplatí. Teda tak sa aj stalo, považujeme to, že išlo o dar a nepochybili sme o tom a trváme na tom, že náš mandant je výlučným vlastníkom spomínaných nehnuteľností a to nepatrí do BSM. Z tohto dôvodu žiadame aby súd žalobu zamietol a zaviazal protistranu zaplatiť trovy konania.“

11. Žalovaný v 1. rade uviedol, že nesúhlasí so žalobou a žiada ju zamietnuť, z dôvodu, že ju podala neoprávnená osoba.

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol že už si tak nepamätá, ale potom, čo jeho matka zdedila 3 predmetného domu, tak si ho zavolali rodičia s tým, že tie 3 mu darujú. Majiteľkou 1 predmetného domu bola sestra jeho mamy, ktorá žiadala, aby ju vyplatili. Keďže nemal dostatok finančných prostriedkov, jeho mama povedala, že tu jednu štvrtinu od sestry odkúpi. Následne uzavrel so svojou tetou súdny zmier. Čo sa týka vyplatenia peňazí, tak odviezol svoju matku do Sečoviec, ktorá na pošte vybrala peniaze, napísala šek a poslala svojej sestre peniaze.

Čo sa týka tých troch štvrtín domu, tak za notárkou išli s tým, že urobia darovaciu zmluvu, avšak nakoniec urobili kúpnu zmluvu, pretože za darovaciu zmluvu sa platila veľká daň za darovanie. K predmetnej kúpnej zmluve nemal žiadne pripomienky.

Žalovaný v 1. rade uviedol, že matka mu nikdy nedarovala peniaze na kúpu predmetných nehnuteľnosti. Následne opätovne zopakoval, že sú to výmysly, že by on dostal od matky 100.000 Kčs.

12. Žalovaná v 2. rade na pojednávaniach opakovane uviedla, že súhlasí s tým, čo uviedol žalovaný v 1. rade.

Vo výpovedi zo dňa 23. 1. 2020 uviedla, že s manželom mali dva domy a keďže mali dve deti, tak sa rozhodli, že každému z nich darujú jeden dom. Čo sa týka jej sestry, túto musela vyplatiť a k vyplateniu došlo tým spôsobom, že ju odviezol syn na poštu do Sečoviec, kde vypísala šek a poslala sestre peniaze do Levoče. Následne dom darovala svojmu synovi. Svojmu synovi nedarovala žiadne finančné prostriedky, nakoľko vyplatila sestru vo výške 52.00 Kčs a tiež investovala do nadstavby. Žalobkyňa sa o ňu nikdy nestarala, iba si od nej chodila požičiavať peniaze.

13. Zo spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10C/106/2010 bolo zistené, že predmetom konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov D. C. N. D. C.. Konanie je v súčasnosti prerušené do právoplatného rozhodnutia tohto konania vedeného pod sp. zn. 6C/494/2015.

14. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 5.11.2010 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10C/106/2010 - 30 (č.l. 99) v časti prednesu navrhovateľa D. C. bolo zistené, že predmetný rodinný dom v Malých Ozorovciach nadobudol D. C. výlučne zo svojich peňazí, ktoré mu darovala jeho matka L. C.. V roku 1985, keď šiel vyplatiť kúpnu cenu za rodinný dom šekom, mu dala matka na pošte 100 000,- Kčs. Okrem neho a jeho matky nebol pri tom nikto prítomný.

Následne žalovaný po dotaze právneho zástupcu, že kúpna zmluva bola spísaná v roku 1982 uviedol, že v roku 1982 zaslal svojej tete poštou peniaze vo výške 26 000 Kčs, avšak teta s touto sumou nesúhlasila, preto mu ju vrátila naspäť. Následne po súdnom konaní o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zaslal svojej tete 52.000,- Kčs, pričom matka mu dala naraz priamo na pošte sumu 100 000 Kčs. Následne sa opravil, že v roku 1985 mu matka dala na pošte 55 000,- Kčs a keď povedal sumu 100 000,- Kčs, tak to mal na mysli aj tých 26 000,- Kčs, ktorému matka dala v roku 1982. Po upozornení sudkyne, že 26.000 a 55.000 je spolu 81 000, uviedol, že od matky dostal 26.000,- Kčs a 55.000,- Kčs, čo je spolu 100.000 Kčs.

15. Zo zápisnice o pojednávanií zo dňa 12.02.2013 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10C/106/2010 - 185 (č.l.100) v časti týkajúcej sa výsluchu žalovanej v 2. rade, ktorá bola vypočutá ako svedkyňa, táto uviedla, že vlastníkom rodinného domu je ona, nakoľko v minulosti predala rodinný dom svojmu synovi - žalovanému v 1. rade, avšak oni ju nevyplatili. Nevesta odišla do Ameriky a keďže syn ju nevyplatil, tak od neho žiadala späť rodinný dom. Ďalej uviedla, že svojmu synovi darovala svoje finančné prostriedky na vyplatenie podielu jej sestry D. Z. a to 100.000,- Kčs, z toho 52 000,- Kčs vyplatil a zbytok mu nechala. Peniaze mu darovala na pošte, kde sa vyplatil podiel jej sestry. Následne uviedla, že peniaze mu darovala na dvakrát. Raz, keď mal vyplatiť 25 000,- Kčs, tak mu darovala 50 000 a potom, keď súd určil, že má vyplatiť 52 000,- Kčs, tak mu darovala 50 000 Kčs.

16. Zo zápisnice o pojednávanií zo dňa 7.5.2009 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/110/2008 (č.l.100) v časti týkajúcej sa výsluchu žalovaného v 1. rade súd zistil, že tento uviedol, že nikdy nemal v úmysle vrátiť predmetné nehnuteľnosti matke, avšak po tom čo jeho bývalá manželka odišla do Ameriky, tak začali chodiť upomienky na platenie peňažných dlhov. Keď zistil, že má 7-8 exekučných konaní, vrátil matke na jej žiadosť predmetné nehnuteľnosti, nakoľko ho na ich vrátenie matka vyzvala, keďže jej nevyplatili kúpnu cenu týchto nehnuteľností.

17. Zo spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/110/2008 bolo zistené, že predmetom konania bolo určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, predmetom ktorej sú vyššie uvedené nehnuteľnosti, uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade dňa 20.7.2005. Rozsudkom č.k. 2C/10/2008 -70 zo dňa 11.8.2009, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/ 357/2009 - 91 zo dňa 18.3.2010, bola žaloba zamietnutá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.5.2010.

Z notárskej zápisnice (č.l. 34) bolo zistené, že medzi žalovaným v 1. rade D. C. ako kupujúcim a žalovanou v 2. Z. L. C. ako predávajúcou, bola vo forme notárskej zápisnice dňa 13.8.1982 uzavretá kúpna zmluva, predmetom ktorej bol 3 spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam v U..Ú.. D.É. A. V. P. O. Č.. XX E.. Č.. XX, I. I. A. J. XXX D.X, E.. Č.. XX V. A. J. XXXX D.X za kúpnu cenu 81.750,- Kčs. Kúpna cena je 81 750,- Kčs, ktorá bola vyplatená pred podpisom tejto zmluvy. V notárskej zápisnici žalobkyňa výslovne uviedla, že súhlasí, aby žalovaný v 1. rade, vtedy jej manžel, predmetné nehnuteľnosti nadobudol.

18. Z obsahu spisu Okresného súdu Trebišov 9C/279/1985 súd zistil:

Dňa 18. 4. 1983 na návrh navrhovateľa D. C. proti odporčyni D. Z., začalo konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam vedeným na O. Č.. XX k. ú. Malé Ozorovce. Konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 9C/368/83. V tomto konaní súd prvého stupňa rozhodol na pojednávanií konanom dňa 19. októbra 1983. Z rozsudku č. k. 8C 368/83-23 zo dňa 19.októbra 1983 vyplýva, že ním bolo zrušené podielové vlastníctvo účastníkov (t. j. navrhovateľa D. C. N. A. D. Z.) k nehnuteľnostiam ležiacim v k. ú. Malé Ozorovce, zapísaným v T. P. O. Č.. XX N. E.. Č.. XX I. Č.. H.. XX / J. J. XXX D. N. N. E.. Č.. XX / J. J. XXXX D., N. toto spoluvlastníctvo súd vyporiadal tak, že všetky tieto nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľa, t. j. D. C.. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 24. februára 1984, č. k. 13 Co 622/83-41, potvrdil tento rozsudok súdu prvého stupňa. Rozsudok súdu prvého stupňa i rozsudok odvolacieho súdu spolu s listom vlastníctva Č.. XX bol doručovaný pre Správu Geodézie Trebišov (referát zo dňa 12. 4. 1984) a z pripojenej doručky Strediska Geodézie Trebišov vyplýva, že Krajskej správe Geodézie a Kartografie v Košiciach, Stredisko Geodézie Trebišov, boli tieto listiny doručované dňa 20. 4. 1984, a táto doručka bola súdu vrátená späť dňa 27. 4. 1984. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 27. marca 1985, č. k. 2 Cz 2/85, zrušil tak rozsudok súdu prvého stupňa, t. j. rozsudok z 19. októbra 1983, č. k. 8C 368/83-23 ako aj rozsudok odvolacieho súdu, t. j. rozsudok z 24. februára 1984, sp. zn. 13 Co 622/83, a vrátil vec Okresnému súdu v Trebišove na ďalšie konanie. Po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola vec ďalej vedená na súde prvého stupňa pod sp. zn. 9C 279/85. Po zrušení rozsudkov súdu prvého stupňa i odvolacieho súdu rozhodol opätovne súd prvého stupňa na pojednávanií konanom dňa 11. decembra 1985. Na tomto pojednávanií navrhovateľa D. C. (žalovaný v 1. rade) zastupovala D. C. (žalobkyňa), a to na základe písomného plnomocenstva zo dňa 11. decembra 1985, ktoré sa nachádza na čl. 107 spisu. Na tomto pojednávanií súd schválil zmier účastníkov v znení tak, že: „Zrušuje sa podiel. spoluvl. účastníkov k nehnuteľnostiam v k. ú. obce Malé Ozorovce zapísaných v T. P. O. Č.. XX N. E. Č.. XX / Č.. XX, I. J. J. XXX D. N. N. E. Č.. XX / J. J. XXXX D./ a toto sa vyporiadáva tak, že všetky tieto nehnuteľnosti sa prikazujú do výlučného vlastníctva navrhovateľa.“ Písomné vyhotovenie schváleného zmiaru sa nachádza na čl. 109 až 111 spisu a je na ňom dňom 27. 12.

1985 vyznačená doložka právoplatnosti. Z ďalšieho obsahu spisu nevyplýva, že uznesenie o schválení zmiernu bolo doručené správe katastra.

Citované uznesenie Okresného súdu v Trebišove zo dňa 11. decembra 1985, č. k. 9C 279/85-109, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 12. 1985 výslovne určilo ako výlučného vlastníka nehnuteľností vedených na O. Č.. XX k. ú. Malé Ozorovce D. C. (t. j. žalovaného v 1. rade v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/494/2015). Konajúci súd zdôrazňuje, že schválený zmiern účastníkov konania nezrušil a nevyporiadal podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k sporným nehnuteľnostiam tak, že do vlastníctva navrhovateľa D. C. prikázal podiel odporkyne D. Z., t. j. podiel 1, ale podielové spoluvlastníctvo zrušil a vyporiadal tak, že všetky nehnuteľnosti zapísané na O. Č.. XX U.. Ú.. D. A. (J. X. Č.N. E. Č.. XX A. J. XXX D. H. I. Č. H. XX - V. E. N. E. Č.. XX A. J. XXXX D. - V., J. H. I. E. Č.. XXX A. J. XXX D. H. Z. I. Č. H.É. XX - V. E., E. Č.. XXX A. J. XXX D. - V. E. N. E. Č.. XXX A. J. XXXX D. - V.) prikázal do výlučného vlastníctva D. C..

19. Z rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5C/44/2007 - 20 zo dňa 10. júla 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 23. augusta 2007 (č.l.6) súd zistil, že manželstvo žalovaného v prvom rade D. C. a žalobkyne D. C. uzavreté dňa 11. augusta 1973 sa rozvádza.

20. Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcim D. C. N. U. L. C. (Č..O.. X H.) súd zistil, že predávajúci ako výlučný vlastníak nehnuteľnosti zapísaných na LV č.66 katastrálne územie Malé Ozorovce, tieto predal kupujúcej za sumu 150.000 Sk. Vklad do katastra nehnuteľnosti bol povolený pod č. J.. Zmluva bola predložená neúplná.

21. Z dovolania neplatnosti právneho úkonu (č.l. 10 spisu) súd zistil, že žalobkyňa sa dovolala relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou v druhom rade L. C. a žalovaným v prvom rade D. C. ako predávajúcim týkajúcej sa sporných nehnuteľnosti zapísaných na O. Č.. XX katastrálne územie Malé Ozorovce.

22. Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

23. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že úprava Civilného sporového poriadku účinná od 1.7.2016 sa použije na všetky konania a to i konania začaté pred týmto dňom.

24. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

25. Podľa § 132 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), vlastníctvo vecí možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

26. Podľa § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

27. Súd po vyhodnotení dôkazov nachádzajúcich sa v spise a pripojených spisoch dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne.

28. V predmetnom konaní bolo sporným, či nehnuteľnosti zapísané na LV č. 66 katastrálne územie Malé Ozorovce patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne a žalovaného v prvom rade.

29. V prvom rade súd považoval za potrebné vysporiadať sa s námietkou právneho zástupcu žalovaného v prvom rade, ktorý opakovane uvádzal, že v tomto konaní ide o res iudicatu, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/110/2008- 70 zo dňa 11. augusta 2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn.2Co/357/2009 zo dňa 18. marca 2010, právoplatným dňa 3. 5. 2010, bola žaloba o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zamietnutá.

Súd k tejto námietke žalovaného v 1. rade uvádza že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne. Keďže o určenie vlastníckeho práva nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté, podaniu predmetnej žaloby nebráni prekážka res iudicata.

30. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae) znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sa začne opätovne konať medzi tými istými účastníkmi a v tej istej veci, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Treba zdôrazniť, že o prekážku rozsúdenej veci nejde, ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov. O totožnosť veci nejde ani vtedy, ak predchádzajúcim rozsudkom bola určujúca žaloba zamietnutá bez toho, aby súd záväzne posúdil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania.

(uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/140/2013 zo dňa 26.1.2016)

31. Predmetom tohto konania je určenie či nehnuteľnosti zapísané na O. Č.. XX katastrálne územie Malé Ozorovce patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne D. C. a žalovaného v prvom rade D. C..

32. Predmetné nehnuteľnosti boli nadobudnuté počas trvania manželstva a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 13. augusta 1982 spísanej na štátnom notárstve Trebišov sp. zn. P. XXX/XX, P. XXX/XX spoluvlastnícky podiel vo výške 3 v pomere k celku za kúpnu cenu 81 750,- Kčs a spoluvlastnícky podiel vo výške 1 v pomere k celku bol nadobudnutý za odplatu 52 191,- Kčs na základe súdneho zmiernu sp. zn. 9C/279/85 zo dňa 11. 12. 1985, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27. 12. 1985 v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam.

33. Ako uviedol odvolací súd v uznesení sp. zn. 3Co/147/2018 - 148 zo dňa 30. 5. 2019, je nepochybné, že žalovaný v prvom rade sa najskôr formálne na základe kúpnej zmluvy stal vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 3/4 na spornom majetku. Keď na základe schváleného zmiernu došlo ku zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, nadobudol žalovaný v 1.rade do vlastníctva reálne ďalší majetok v rozsahu 1/4 spoluvlastníckeho podielu, za ktorý bol povinný navyše zaplatiť jeho hodnotu odstupujúcej spoluvlastníčke.

Ďalej je potrebné skonštatovať, že aj keď formálne sa stal žalobca výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu na sporných nehnuteľnostiach v podiele 3/4 kúpnu zmluvou zo dňa 13.8.1982, z hľadiska právneho posúdenia formy, do akej bol spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam nadobudnutý, nie je rozhodujúce to, ako bol spísaný text notárskej zápisnice, ale to, či boli splnené zákonné predpoklady na to, aby spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam bol vylúčený z BSM žalobkyne a žalovanej v 1.rade. K takémuto vylúčeniu by prišlo jedine v tom prípade, ak by šlo o veci získané dedičstvom, darom, slúžiace podľa svojej povahy osobnej potrebe jedného z manželov alebo výkonu povolania jedného z manželov, prípadne vydané v rámci predpisov reštitúcie. Rovnako by bol spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti vylúčený z režimu BSM aj v prípade, ak by došlo k transformácii výlučného majetku (napr. finančných prostriedkov získaných výlučne darom alebo dedením) na tento spoluvlastnícky podiel.

34. Pre posúdenie otázky či vec patrí alebo nepatrí do BSM je rozhodujúce, či bola nadobudnutá za trvania BSM, kým bola nadobudnutá a z akých prostriedkov. Vec je nadobudnutá do bezpodielového spoluvlastníctva manželov bez zreteľa na znenie zmluvy o prevode vlastníckeho práva. Aj keď teda podľa zmluvy je nadobúdateľom iba jediný z manželov, stane sa nadobúdaná vec predmetom BSM, pokiaľ nie je úplne kupovaná z peňazí, ktoré sú majetkom len jedného z manželov. Práve tak ako manželia nemôžu vytvoriť bezpodielové spoluvlastníctvo, ak na to nie sú zákonné predpoklady, práve tak manželia nemôžu jeho vznik ani vylúčiť, ak na to zákonné predpoklady sú.

35. Ako už bolo uvedené v uznesení odvolacieho súdu dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania skutočností vylučujúcich nehnuteľnosti z BSM znášal v celom rozsahu žalovaný v 1.rade, čo však v tomto prípade neuniesol.

36. Čo sa týka kúpnej zmluvy zo dňa 13.8.1982 ako aj uznesenia o schválení súdneho zmieru zo dňa 11.12.1985, v ktorých bol ako nadobúdateľ označený len samotný žalovaný v 1. rade, predmetné nehnuteľnosti by boli vylúčené z BSM iba v prípade, ak by boli úplne kupované z peňazí, ktoré boli majetkom výlučne žalovaného v 1. rade, čo však žalovaný v 1. rade v tomto konaní nepreukázal. Tvrdenia žalovaného v 1. rade ako aj žalovanej v 2. rade boli nedôveryhodné a vykazovali zásadné rozpory v porovnaní s ich skoršími výpoveďami v konaniach vedených pred OS TV pod sp. zn. 10C/106/2020 a 2C/110/2008, , ako aj v tomto konaní, pričom stále šlo len o zistenie toho istého a stále jedného skutkového stavu, ktorý vždy interpretovali rozdielne.

37. V zápisnici zo dňa 05.11.2010 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10C/106/2010-30 žalovaný v 1. rade uviedol, že od svojej matky, žalovanej v 2. rade, dostal v roku 1985 sumu 26.000,- Kčs a 55.000,- Kčs, teda (podľa žalovaného v 1. rade) spolu 100.000,- Kčs. V roku 1982, keď kupoval nehnuteľnosť od svojej matky, mu peniaze darovala jeho matka. Podľa názoru súdu je nelogické, aby žalovaná v 2. rade darovala peniaze žalovanému v 1. rade na to, aby jej, žalovanej v 2. rade, vyplatil kúpnu cenu.

38. V zápisnici zo dňa 12.2.2013 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10C/106/2010 - 185 žalovaná v 2. rade uviedla, že vlastníkom rodinného domu je ona, nakoľko v minulosti predala rodinný dom svojmu synovi - žalovanému v 1. rade, avšak oni ju nevyplatili. Nevesta odišla do Ameriky a keďže syn ju nevyplatil, tak od neho žiadala späť rodinný dom. Ďalej uviedla, že svojmu synovi darovala svoje finančné prostriedky na vyplatenie podielu jej sestry D. Z. a to 100.000,- Kčs, z toho 52 000,- Kčs vyplatil a zbytok mu nechala. Peniaze mu darovala na pošte, kde sa vyplatil podiel jej sestry. Následne uviedla, že peniaze mu darovala na dvakrát. Raz, keď mal vyplatiť 25 000,- Kčs, tak mu darovala 50 00 a potom, keď súd určil, že má vyplatiť 52 000,- Kčs, tak mu darovala 50 000 Kčs.

39. V zápisnici zo dňa 07.05.2009 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/110/2008 žalovaný v 1. rade uviedol, že matke kúpnu cenu nevyplatil a nehnuteľnosti jej vrátil kvôli exekučným konaniam žalobkyne.

40. V zápisnici zo dňa 23.1.2020 žalovaný v 1. rade uviedol, že mu matka nikdy nedarovala peniaze, následne opätovne uviedol, že mu matka - žalovaná v 2. rade nikdy nedala 100.000 Kčs a potom dodal, že možno ich dostal, ale až keď bol, rozvedený.

41. Vzhľadom na absolútne rozporné výpovede žalovaných v 1. rade a 2. rade v konaniach Okresného súdu Trebišov vedených pod sp. zn. 10C/106/2010, 2C/110/2008 a predmetnom konaní vedenom pod sp. zn. 6C/494/2015, má súd za to, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno v tom, že predmetné sporné nehnuteľnosti získal výlučne zo svojich peňažných prostriedkov.

42. Súd zamietol výsluch svedkyne Eleonóry Revťákovej, ktorá je sestrou žalovaného v 1. rade a dcérou žalovanej v 2. rade, vzhľadom na to, že už samotné výpovede žalovaných boli rozporuplné a výpoveď predmetnej svedkyne by podľa názoru súdu, aj vzhľadom na značný časový odstup, bola účelová.

43. Vzhľadom na vyššie uvedené, rozhodol súd tak, ako to uviedol vo výroku vyneseného rozsudku.

44. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. V súlade s citovaným ustanovením § 255 ods.1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP priznal súd žalobkyni nárok na náhradu trov konania, teda ako prvoištančného tak aj odvolacieho konania, ktoré budú musieť zaplatiť žalovaní v 1. a 2. rade, keďže žalobkyňa mala v konaní plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

48. Rozsudok bol v zmysle § 223 ods. 3 CSP so súhlasom predsedu Okresného súdu Trebišov vyhotovený v predĺženej lehote.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.